

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
 pol leta „ 6—
 četrt leta „ 3—
 na mesec „ 1-10
 Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
 Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
 Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
 pol leta „ 9—
 četrt leta „ 4-50
 na mesec „ 1-60
 Za inozemstvo celo leto „ 28—
 Uredništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Položaj česko-nemških spravnih pogajanj.

G. — Praga, 14. novembra. Včeraj so se nadaljevala posvetovanja med voditelji obeh narodnostnih strank na Češkem. Avspicije za celo pravno akcijo pa se tudi včeraj nikakor niso zboljšale. Čehi pred vsem vstrajajo na stališču, da morajo priti v plenem deželnega zbora od posameznih pododsekov že sprejeti predlogi, med drugim tudi jezikovni zakon, ki je bil v odseku že sprejet, o katerem pa sedaj Nemci izjavljajo, da je v taki obliki za nje nesprejemljiv. Odločno odklanjajo Nemci tudi zakon o manjšinskem šolstvu z motivacijo, da bi se s tem zakonom Čehi v nemških krajih preveč utrdili. Za danes je napovedana konferenca načelnikov strank. Vlada namerava še enkrat apelirati na obe narodnosti, da naj v zadnji uri v interesu dežele vendarle izvedejo spravo. Upanje pa je le majhno. Na obeh straneh se opaža nekaka utrujenost in pa tudi nervoznost, kar je za uspeh pravne akcije jako otežkovalno.

G. — Praga, 14. novembra. V imenu narodnih socialistov in pa državnopravnih deželnih poslancev je pisal poslanec Choc najvišjemu deželnemu maršalu pismo, v katerem zahteva, da naj plenarno sejo češkega deželnega zbora skliče nemudoma, češ, tritedenski rok, ki je bil odmerjen spravnim pogajanjem, potekel in ako bi se še nadalje zavlačevanje sklicevanja plenarne seje vršilo, bi to pomenilo kršenje ustave ter poslovnika.

G. — Praga, 14. novembra. Včerajšnji nemški listi sodijo o celi spravi akciji jako pesimistično. — »Narodni Listy« izjavljajo, da, če bi se pravna akcija ponesrečila, bi imelo to dalekosežne posledice ne le za češki deželni zbor, v katerem je finančna kriza naravnost pogubonostna, temveč tudi za državni zbor. Če bi se pa v zadnji uri ponesrečil kompromis, pa bo treba celo gradivo konservirati morda potom permanentne komisije. Če do četrta v spravnih pogajanjih ne bo dosežen pozitivni rezultat, bo češki deželni zbor odgođen, ne pa zaključen.

Protestna zborovanja proti morebitni naši protiagrarni politiki.

G. — Praga, 14. novembra. Včeraj se je vršilo po celem Češkem 142 zborovanj proti morebitni uvedbi protiagrarnih politik od strani vlade. Zadeva je namreč postala važna, ker se je v avstrijskih delegacijah mnogo govorilo, da naj avstrijska vlada vodi drugo trgovinsko politiko kakor dosedaj in da naj se oprosti agrarnega vpliva.

Srbi in trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo.

B. — Belgrad, 14. novembra. Starosrbski poslanec Trifković je protestiral v skupščini proti temu, da bi se rešila trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo, češ, da v Av-

striji in na Ogrskem trgov. pogodba še ni sprejeta in da se lahko pripeti podoben slučaj, kakor leta 1908. Finančni minister Protić je pojasnil celo zadevo, nato se je začela debata.

Položaj na Hrvaškem.

G. — Dunaj, 14. novembra. Hrvaški ban dr. Tomašić je prišel včeraj sem v spremstvu sekcijskega načelnika drja. Ambruša ter je imel takoj nato razgovor z že na Dunaju se nahajajočim hrvaškim podbanom Chavrakom, na kar se je podal k ogrskemu ministrskemu predsedniku grofu Khuen-Hedervaryju, s katerim je imel dolgo posvetovanje, ki se je pred vsem tikalo Tomašićevih pogajanj s srbsko-hrvaško koalicijo glede ustanovitve vladne večine. Ban dr. Tomašić je baje včeraj zahteval od ministrskega predsednika grofa Khuen-Hedervaryja, da naj se ugotovi zahtevi hrvaških poslancev in prekliče zloglasna železničarska pragmatika. Grof Khuen-Hedervary je izjavil, da je on za svojo osebo pripravljen to storiti, da pa vlada proti takemu aktu na Ogrskem velik odpor, zlasti grof Tieza je proti temu. Danes bo ban dr. Tomašić sprejet od cesarja v avdienci in najbrž tudi ogrski minister grof Khuen-Hedervary. Od te avdijske je odvisno, ali se nadaljno pogajanje s koalicijo vrši, ali pa se zopet sabor razpusti. Od tretje strani se zopet zatrjuje, da je banovo stališče omajano, kar pa zopet v banovi okolici dementujejo.

Grof Lev Tolstoj izginil.

G. — 14. novembra. Cela rodina grofa Leva Tolstojja je zbrana na Jasni Poljani ter mrzlično vodi akcijo, ki naj bi prinesla jasnost, kam se je Tolstoj obrnil. Na stotine in stotine kmetov takorekoč obsega poslopje velikega ruskega pisatelja in filozofa ter toči solze po njih ljubem četu Tolstojju. Tudi ruska oblastva se udeležujejo na poizvedovanjih, ker se boje, da bi kmetje ne verjeli, da je Tolstoj sam izginil, ter ne bi začeli sumničati, da je ruska oblast dala grofa odpraviti. Oblastva se boje, da ne bi kmetje pričeli s kakimi nasilnostmi. — Grof Tolstoj je bil — kakor se sedaj poroča — že več dni sem jako otožen, se zapiral v svoje sobe ter ni z drugim občeval, kakor s svojim zdravnikom dr. Mukovickijem.

G. — Varšava, 14. novembra. »Kurier Warszawski« javlja, da se je posrečilo izslediti Tolstovo bivališče. Dognano je, da se je podal v samostan Šamordinsky blizu mesta Kasel v guberniji Kaluga. Šamordinsky samostan je ženski samostan in Tolstoj je bil radi tega sprejet v samostan kot takozvani asket. Poudarja se, da je bil Tolstoj v zadnjem času ekskomuniciran iz pravoslavne cerkve, da je to na njega tako močno vplivalo, da se je odločil iti v samostan, da bi se tako nekako spoprijaznil s cerkvijo.

G. — Varšava, 14. novembra. Grofica Tolstoj je bila v četrtek, ko je zvedela o begu svojega soproga,

popolnoma obupana. Dobila je živčne krče in v svojem obupu si je hotela prerezati žile na roki z nožem ter poskusila na ta način izvršiti samomor. Le dejstvu, da je od žalosti pri tem oslabela, je pripisovati, da ni mogla izvršiti samomora. Ko je prečitala toplo pisano pismo, katerega ji je pustil grof Tolstoj, se je za trenotek pomirila, toda na enkrat se je zopet vznemirila, zbežala na vrt, kjer se nahaja ribnik, ter se hotela tam vreči v vodo. Hčerka pa ji je zadržala ta korak. Grofica sedaj jako strogo nadzorujejo in stražijo.

G. — Varšava, 14. novembra. Kmetje, s katerimi je grof Tolstoj v zadnjem času govoril, pripovedujejo, da jim je govoril mnogo o tem, da tega življenja, ki ga je vžival sedaj na Jasni Poljani, ne more več prenašati. — Grof Tolstoj na svojem begu ni vzel s seboj ničesar. Le njegov zdravnik dr. Mukovickij, ki je obenem tudi njegov najzvestejši pristaša, ga je spremljal in mu je moral obljubiti, da o tem nikomur ne bode ničesar povedal. Izraža se nade, da bode mogoče Tolstojja zopet spraviti domov, toda vsi tisti, ki ga dobro poznajo in zlasti dobro poznajo njegovo odločnost, dvomijo, da bi se to posrečilo. Zdravstveno stanje starčka ni zadovoljivo in bati se je, da ne bo mogel prenesti trdega življenja v samostanu in da veliki pisatelj ter filozof kmalu postane žrtev svoje odločitve.

Bolezen srbskega prestolonaslednika Aleksandra.

B. — Belgrad, 14. novembra. Zdravstveno stanje prestolonaslednika Aleksandra je bilo včeraj zadovoljivo.

Portugalski kralj Manuel se naseli v Belgiji.

G. — Bruselj, 14. novembra. Portugalski ex-kralj Manuel se naseli v bližini Bruslja v Belgiji.

Nov trik v dr. Crippenovi aferi.

G. — London, 14. novembra. V dr. Crippenovi aferi se je pojavila zopet nova vest. V Vicipegu v Ameriki se je baje na enkrat našla dr. Crippenova žena ga. Bel Elmore, ki se je po zagovoru drja. Crippena ločila od njega in odpotovala v Ameriko. Policija v Vicipegu baje strogo straži go. Bel Elmore in ona je tudi že priznala, da je res dr. Crippenova žena, ki je bil radi umora nad njo obsojen na smrt. Radi tega dr. Crippen ne sme biti umorjen. V Londonu se smatra to novo vest zopet za izum dr. Crippenovih prijateljev, ki hočejo na ta način doseči, da se izvršitev smrtnih kazni odloži ter doseže pomilostenje za njega.

Samomor mornarja.

G. — Palj, 14. novembra. Tukaj se je ustrelil mornar vojne mornarice Raumayer s svojo službeno puško in sicer iz strahu pred kaznijo. Interesantno pri tej stvari je, da se je Raumayerjev brat, ki je služil pred njim tudi v vojni mornarici, istotako pred par leti ustrelil iz istega varoka.

Požar v Bruslju.

G. — Bruselj, 14. novembra. V mestu in sicer v tekoimnovanem starem mestu, je izbruhnil velikanski požar, ki je upepelil mnogo hiš. Škoda je velikanska.

Povodenj.

G. — Bruselj, 14. novembra. Po celi Belgiji so velike povodnji. V nekaterih krajih je situacija jako kritična.

Elsner — imenovan.

Slovenozrci pri graškem nad sodišču so s pomočjo svojega somišljenika ministra Hochenburgerja dosegli svoj namen. Elsner je imenovan za predsednika ljubljanskega deželnega sodišča.

To imenovanje je udarec s pestjo po obrazu slovenskega naroda. Med množičnimi vnebovpijočimi krivicami, ki jih je sedanja vlada že storila Slovence, je ta najbolj kričeča, najbolj eklatantna in najbolj razburljiva.

Mesto deželno sodnega predsednika v Ljubljani je bila dolgo vrsto let priznana slovenska posest. To nam je ugrabila ravno tista vlada, ki se v drugih kronovinah postavlja na stališče, da ima vsak narod zaupanje samo do uradnikov lastne narodnosti. Tista vlada, ki na primer na Češkem izganja češke uradnike iz nemških krajev, je v naši slovenski deželi poteptala ta načela z izzivajočo frivolnostjo in kakor v zasnehi na ugrabljeno nam mesto posadila moža, ki je nešteto krat pokazal, da je srdit in neizprosni nasprotnik slovenskega naroda in njegovih teženj.

Prezirajoč vse utemeljene proteste, je vlada imenovala Elsnerja, dasi ni niti najspodobnejši niti najstarejši med tistimi uradniki, ki so mogli priti za to mesto v poštev. Vlada je prezrla celo vrsto starejših in zmogljivejših sodnih uradnikov, Slovencev in Nemcev, samo da je mogla imenovati najzagrizenejšega Nemca Elsnerja.

S tem imenovanjem je vlada postavila justico v službo nemške politike, zakaj očitni namen tega imenovanja je, z vporabo moči, ki jo ima deželni sodni predsednik, pospeševati germanizacijo. Graški nadsvetniki se vesele kar očitno, da bo Elsner spravil k ljubljanskemu deželnemu sodišču kar mogoče Nemcev in spretnil ljubljansko deželno sodišče v vsenemško trdnjavo.

Rekli smo že, da je to imenovanje provokacija slovenskega prebivalstva. Iz tega pa izhaja, da vlada ne reflektira na zaupanje prebivalstva v justico. To je očitno in bo tudi imelo svoje posledice.

Doslej je uživala justica vsled vestnosti in nepristranosti sodnikov na Kranjskem največje zaupanje,

kajti perijodični in pavšalni izbruhi dr. Šusteršiča proti sodnikom izvirajo iz čisto osebnih vzrokov in jih vsled tega ni vpoštevati. Odslej se bo to pač temeljito izpremenilo. Vse dosedanje delovanje in nehanje novega deželno sodnega predsednika je bilo tako, da slovensko prebivalstvo ne more imetido njega absolutno nobenega zaupanja in naravno je, da bo to padlo tudina vso justico.

Polom na Koroškem.

Pri polomu, ki je nastal po krivdi monsignorov Weissa in Kayserja v klerikalni gospodarski organizaciji na Koroškem, igra veliko vlogo premogokop Sonnberg. Kayser ga je kupil leta 1907 za 270.000 kron in vtaknil vanj ogromne svote, ki jih je ukradel monsignor Weiss v zvezi klerikalnih posojilnic. Za spoznanje značaja te kupčije bodi omenjeno, da toži sedaj dunajski inženir Odermatt prejšnjega lastnika tega premogokopa Zunzerja na plačilo 150.000 K provizije. Sedaj pa se vpraša, koliko je v resnici vreden premogokop, ki je bil prodan za 270.000 K, od katere svote pa je bilo več kot polovica obljubljenega le kot provizija?

Najnovejša kazenska akvizicija

je sodni avskultant nekdanji Arnošt Cham, sedaj Ernst Cham. Kazinotje imajo nad to akvizicijo tako dopadaje, da jo razpostavljajo v izložbi kazinske kavarne kot nekako novost zimse sezone. Razstavljeni Arnošt vzbuja občno veselost. Posebno med tistimi, ki ga poznajo še iz časov, ko je agitiral po Jesenicah, med tistimi, ki se ga spominjajo, kako je organiziral in revolucioniral ljubljanske delavce in med tistimi, ki ga imajo v spominu od tedaj, ko je še rogovilil pred kazino. Takrat je Arnošt Cham prisegel na geslo »čast narod, resnica«, sedaj pa kaže v kazinskem izložbenem oknu, kako si to načelo razlaga. Za Kranjsko nemškutarijo je Ernst Cham vsekar pridobitev in upamo, da jo bodo znali po zasluženju ceniti. Čestitamo nemškutariji, da so Chama pridobili, kakor si čestitajo vse slovenske stranke, katerim je že pripadal, da so se ga iznebile.

Spomenik Adamiču in Lundru.

V soboto je končno okrajno glavarstvo rešilo prošnjo za dovoljenje postaviti septembarskima žrtvama Adamiču in Lundru na pokopališču spomenik. Kako je okrajno glavarstvo prošnjo rešilo, nam še ni znano.

Odlikovanje gosp. Levičnika.

Predsednik ljubljanskega deželnega sodišča g. Albert Levičnik je šel v pokoj in mu je bilo pri ti priliki podeljeno plemstvo.

Goriška gimnazija.

Profesor dr. J. Tominašek v Ljubljani, avtor grške in latinske slovnice, sotrudenik »Ljubljanskega Zvona« in »Laibacher Zeitung«, vitez Franc Jožefovega reda, je imenovan ravnateljem državne gimnazije v Gorici.

Za slovenske urarje.

V večjem slovenskem trgu bi lahko lepo izhajal dober slovenski urar. Okolica je vsa slovenska, izhajal bi tedaj gotovo dobro. Kdor se za to mesto zanima, naj se izvoli obrniti do podpisanega uredništva.

Slovensko gledališče.

Kot popoldanska predstava igrala se je burka v treh dejanjih: »Svet brez moških«; spisala Al. Engel in Jul. Horst. Vsebinska te burke obdelavala se je že v najrazličnejših strokah. Ženska emancipacija bila je že povod mnogim pravdom, ki so se pa vedno končale s njih porazom. Zgoraj imenovana pisateljica rešujeta to vprašanje v obliki učinkujoče burke. Tri nazivajoče se sovražnice moških, izgube tekom osmih dni svojo pamet — emancipacijo in se do ušes zaljubijo, brez moških jim ni več živeti. Prva, ki dobi svojega fanta, je seveda voditeljica teh treh emancipirank. Zdrav, naraven humor preveva vse delo; da pogrešamo v njej vzgojnih momentov, se razume samo ob sebi. Zato pa niso te in enake vrste predstave za otroke, kar naj vpoštevajo starši, ki pošiljajo v gledališče svoje malčke. Igralo se je pavšalno tako za dober povoljno. Včasih je stopilo tudi plavanje v akcijo. Pohvalno omenimo g. Danilovo, kot izbornu voditeljico emancipirank. V svojih dveh sekundantkah gđe. Thalerjevi in g. Iličičevi našla je sebi vredne soigralk. Eleganten vzgojitelj za pametne žene bil je g. Nučič. Posredovalci so mu bili g. Bukšek in g. Povhe, gospod Povhe in g. Verovšek. Nekterim izmed teh se je že samim smešno zdelo in zato so se sami pri sebi smejali, kar seveda pod nobenim pogojem, tudi pri popoldanski predstavi to ni dopustno. G. Bohuslav je pokazal, koliko se da storiti iz navidezno malenkostne vloge; povzročil je ogromno smeha. Krasen dan je bil vzrok, da je bilo gledališče slabo obiskano.

Slavčev Martinov večer.

Nič novega ni, da štejemo Slavčeve večere med najboljše prireditve, ki nam jih nudi naše mesto. Vajeni smo, da pričakujemo od vrlih naših pevcev kar najboljše in v tem pričakovanju nas je potrdil zopet včerašnji Martinov večer. Vzoren red in siguren nastop pevcev, od katerih se je poznalo slehernemu, da se zaveda naloge, ki mu je stavljena,

sta posvedočila dobro disciplino v društvu. Spretno izbrani spored je povzročil užitek večera. S srečno roko izbrana uvodna pesem »Ty kláštersky zvony«, ki stavi na peveca kar največje zahteve, je bila manifestacija prijateljstva, ki veče tako harmonično Slovenca in vsled ozkih in srčnih stikov pred vsem Slavca z našimi severnimi brati. Viharno navdušenje, ki je izzvala ta pesem, s kar ni hotelo poleči, dokaz, kako se zna oživeti tudi naše občinstvo v mile zvoke iz severa. Sledil je Volaričev četverospes »Razstane« in njemu hrvaški zbor s tenorovim samospesom »Goriški kraj«, oba viharno pozdravljena, oba proizvajana z dovršenostjo, ki je, brez pretiravanja, bila občudovanja vredna. Starega znanca, Vilharjevega »Mornarja«, kojega krasna melodika in realistična kompozicija, sega poslušalecu z elementarno močjo v prsi, smo slišali v izbornem baritonu gospoda Vouka. Odveč bi bilo obširno opisati učinkovanje te obče znane pesmi, ime Vouko samo nam je porok za brezhibno in z globokim razumevanjem izveden prednos. Koncertni del sporeda je obsegel še oba domača zbora. »Vsi so prihajali« in »Odpiraj, dekle, kamrico«, od katerih je proizvajal zbor zlasti pesem »Vsi so prihajali« uprav mojstrsko. Med posameznimi pijesami je proizvajala godba neumorno razne glasbene točke. Poleg teh, na koncertni višini stoječih izvajanj pa so nastopili Skopec, Zavlar in Furja, trije junaki policaji, ki so izzvali s svojim komičnim nastopom prave salve smeha. Po končanem sporedu in že med posameznimi točkami se je razvila prav domača in prijetna zabava, pa tudi za poskočno mladino je poskrbel odbor. Celu premagljen je bil prostor za plesželjne pare.

Umrli

je v soboto zvečer po kratki boleznii posestnik in stavbenik v Ljubljani g. Jakob Accetto. Pokojnik je bil vedno zvest narodnjak. — Snoči je umrl učitelj v prisilni delavnici in marljivi pevovodja različnih pevskih društev g. Alojzij Sax. Blag jima spomin!

Tržaški vlomilec aretovan v Ljubljani.

Ko sta v noči od petka na soboto patrulirala dva policijska stražnika po Karlovski cesti, sta od daleč zagledala dva moška, katara sta se tišala k zidu specerijske trgovine Alojzija Jerančiča. Ker se je stražnikomato zdelo sumljivo, sta ju hotela legitimovati, toda nista dobila nobenega odgovora. Kar naenkrat pa sta neznanca postala pijana in je eden padel na tla, obenem pa je vrgel tri v papirju zavite vitrihe v jarek. Tudi drugi se je spodtaknil in pri tem

položil na ulico 38 cm dolg jeklen drog. Naenkrat pa sta oba postala zopet trezna in se spustila v beg. Eden je bežal po Karlovski cesti proti mostu, drugi pa v nasprotni smeri v mesto. Stražnika sta takoj telefonirano iz stražnice na Karlovski cesti obvestila o dogodku vse policijske stražnice. Na Starem trgu sta bežečemu prišla nasproti že dva stražnika in ga aretovala. Aretovani se zove Gašper Magacin, rojen 1878 v Trstu in tja pristojen ter je po poklicu mesarski pomočnik. Na stražnici se je izgovarjal, da je nameraval iti v deželno bolnišnico. Policija pa je dognala, da sta nameravala vlomiti v Jerančičevo specerijsko trgovino, kar pa je pazljivost stražnikov preprečila. Aretovani Magacin je zelo nevaren vlomilec in spada k družbi tržaških vlomilcev. Pred vsem pa je Magacin dobro znan v ljubljanskimi razmerami. Magacin je pred 5 leti v noči od 5. na 6. aprila vlomil v družbi 44letnega Alojzija Kastelica v Jerančičevo trgovino, kjer sta ukradla okoli 20 kg kave in 8 kron denarja. Obadva vlomilca sta se takrat odpeljala na Dolenjsko. V Mirni sta prodala 10 kg ukradene kave. Od tod sta šla drugi dan v Mokronog, kjer sta na sejmu neki posestnici ukradla iz žepa večjo svoto denarja. Kmalu pa sta bila po orožnikih aretovana in izročena okrožnemu sodišču v Novem mestu, kjer sta bila obsojena v večletno ječo. Poizvedbe so dognale, da sta se Magacini in njegov ubegli tovariš pripeljala iz Trsta v petek popoldne s poštnim vlakom. Na kolodvoru je obadva pričakoval nek tretji neznanec. Vsi trije so šli v neko gostilno v Kolodvorski ulici, tam skupno sedeli, se prav tiho v laškem jeziku pogovarjali in se gotovo domenili, kako bodo izvršili vlom. Magacinova tovariša sta okrog 25 let stara ter je eden suhega, bledega obraza, temno oblečen, drugi pa je škilast. Magacina je policija antropometrično zmerila, fotografovala in deželnemu sodišču izročila.

Iz sodne dvorane.

Nesreča bivše primadone slovenskega gledališča. Te dni je bila pri dunajskem deželnem sodišču obravnava o tožbi, ki jo je naperila bivša primadona slovenskega gledališča (za časa Juvančiča) gospa Collignon-Szymanska proti dunajski dvorni operni pevki Sahi Cahier na plačilo 5446 kron. Gospa Collignon je prišla letos na spomlad na Dunaj in je prosila gospo Cahier, naj ji pomaga, da dobi engagement pri kakem gledališču prve vrste. Gospa Cahier je bila mnenja, da se mora gospa Collignon najmanj še eno leto učiti petja, predno bo tako dovršena pevka, da bo

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.

(Dalje.)

Mirno in nepremično je sedela pri vratih in pazila, kdaj se odpro vrata Svetlinove spalnice. Hotela se je prepričati, če pojde Svetlin ponoči k Elviri in če mu bo Elvira odprla, hotela je natančno vedeti, kako daleč se je že razvil razmerje med Svetlinom in med Elviro.

Ni bilo treba dolgo čakati. Še predno je ura polnoč bila, je Olga zaslišala rahel šum na hodniku. Komaj slišno so se odprla in zaprla vrata. Svetlin se je v temi plazil proti koncu hodnika, kjer je bila Elvirina soba. Dasi je stopal s skrajno previdnostjo, je vendar Olga slišala vsak njegov korak. Zdaj je z največjo rahlostjo potrkal in nekaj trenutkov pozneje se je slišalo, kako je vrata za seboj zaklenil.

Olga se je zganila. Njena prva misel je bila, da bi pohitela v Elvirino sobo. A to misel je hitro opustila, saj bi ji ne bilo nič pomagano, če bi Svetlin in Elvira vedela, da njiju razmerje ni za Olgo nobena tajnost več.

Maščevanje! Samo po maščevanju je Olga hrepelala. Po takem maščevanju, da bi Svetlin in Elvira trpela enake muke, kakor jih trpi zdaj ona.

Kaj, ko bi ustrelila Elviro in Svetlina? Če bi v trenutku največjega ljubezenskega uživanja stopila pred njiju in jima izpihnila luč življenja, ter uničila vso srečo in vse nade?

Olgi je ta načrt ugajal. Vedela je, da ima Svetlin na svoji ponočni omarici vedno nabit revolver in da bi se ga lahko polastila. Živo si je predstavljala, kako bi potrkala na Elvirina vrata in zahtevala, da se ji odpre, kako bi z revolverjem v roki stopila v sobo, kako bi Svetlinu in Olgi očitala storjeno prevaro, vse njiju laži in vse njiju hinavstvo, ter naposled dvignila revolver in ustrelila, najprej njega in potem njo...

A kmalu ji tudi to ni zadostovalo. Rekla si je, da smrt v trenutku največjega blaženstva ne more biti grenka in rekla si je, da bi bilo njeno maščevanje le nepopolno in položarsko, če bi je izvršila na tak način. Olga je tudi spoznala, da bi s takim umorom le vsemu svetu razkrila svojo nesrečo in samo sebe pahnila v ječo.

Ne, živita naj, a trpeti morata vse življenje, prav do zadnje ure. Še ko bom že davno v grobu trohnela, bo moj duh stal med njima in jima

zapiral pot do združenja, pot do sreče, ter jima grenil vsak trenutek do zadnje ure.

S tem sklepom je zapustila Olga svoje opazovalšče. Užgala je luč in zaprla ter zaklenila vrata. Naj bi Svetlin in Elvira še to noč uživala ljubezensko srečo nemotena, v mnenju, da za njiju razmerje nihče ne ve, dan plačila ne izostane. S to mislijo je legla Olga v posteljo, prav kakor bi ji nič več mar ne bilo, kaj se godi nekaj korakov od njene spalnice.

II.

Na koncu vasi sredi malega vrta je stala revna kočja, najubožnejše prebivališče daleč na okoli. Mati Valjavka, ki je gospodinjala v tej koči, je v svojem življenju doživela mnogo zlo. Uboštvo jo je vedno trlo. Mnogo let je vstajala ob dveh jutraj in nosila kruh in mleko v Trst. Dan na dan je premerila to več ur dolgo cesto, a dasi je štedila, kolikor je mogla, je vendar komaj zmagovala toliko, da je preživljala rodovino.

Prišla je v vas huda bolezen in na en dan ji je ugrabila troje otrok. Ko ji je potem umrl še mož ter jo pustil skoro brez sredstev z malim sinkom samim, tedaj je mati Valjavka nehala hoditi v Trst in nehala hoditi v cerkev. Izgubila je vero v nebeško pravičnost in postala trda gospodinja, ki je pač delala ves ljubi dan, ki pa razen svojega sina ni ljubila nikogar na svetu. Da bi se laglje preživ-

ljala, je jemala na stanovanje vsakovrstne ljudi, ki jih drugod niso nikjer marali. To ji je pač škodovalo na dobrem imenu, ali mati Valjavka se za to ni menila. Njena edina skrb je bila, pridobiti toliko, da bo njen sin Matevž mogel živeti in si v življenju pomagati naprej.

Tako je živela mnogo let. Z ljudmi je občevala le toliko, kolikor je bilo največ potrebno, bila je malobesedna in neprijazna, in sama je priznavala, da obdaja njeno srce trd led.

Pa je prišel dan, ko so je ta led raztajal.

Ko je bil Matevž petnajst let star, so ga nekega dne prinesli krvavega domu. Tuja kočija ga je podrla in ga povozila in mu zlomila obe roki. Tedaj je po dolgih letih zadržela mati Valjavka, se vrgla pred posteljo svojega otroka na tla in tako strašno, tako obupno jokala, da so radovedneži kar bežali od hiše.

Poklicani ranocelnik je dečka preiskal, zmačeval z glavlo in končno materi Valjavki naznanil, da bo treba dečku odrezati obe roki.

Takrat je mati Valjavka položila svojo trdo roko ranocelniku na ramo in s strašno odločnostjo je rekla:

Ne! Rajši naj umrje, kakor da bi živel pasje življenje kot ubožec brez rok.

(Dalje prihajajo.)

jeklen postala v beg. sti pro- i smeri telefo- ki cesti- dijske a beže- straž- vani se 1878 v po po- straž- neraval- cija pa- la vlo- o trgo- žnikov i je ze- k druž- sem pa ubljan- e pred- vlmil- Casteli- jer sta 8 kron- se ta- Mirni- ve. Od- ironog- estnici- enarja. ih are- i sodi- la ob- dbe so- n nje- Trsta- lakom- akoval- o šli v- ulici, v laš- gotovo- vlom. 25 let- ledega- pa je- antro- ala in

loven- la pri- obrav- bivša- ališča- gnon- lvorni- lačilo- prišla- e pro- ga, da- edali- e bila- ignon- pred- la bo- sako- nikjer- a do- se za- rb je- n sin- jenu

ljud- or je- malo- na je- srce- a led

t let- krva- odrla- i obe- adrh- d po- tako- la so

lečka- nčno- treba

polo- u na- jo je

la bi- brez

mogla nastopiti na gledališču prvega reda. Ker je gospa Collignon pojasi- nila, da nima za to potrebnih sred- stev, se je gospa Cahier zanj zavzela pri različnih poljskih aristokratih, s katerimi je bila znana in dosegla, da so dali primerne zneske za pevsko iz- obrazbo gospe Collignon. Zmenjeno je bilo, da se bo g. Collignon pri g. Cahier učila peti, da bo plačala ta poduk, ko bo imela engagement in bo takrat tudi vse povrnila, kar ji bo dala gospa Cahier za življenje iz de- narja, ki so ga dali na razpolaganje poljski aristokrati. Meseca junija je g. Cahier s svojim možem odpotovala na Norveško, kjer ima posestvo in je vzela g. Collignon seboj, češ, da ne bo treba poduka prekiniti. Tam so sčasoma nastale difference in ko je g. Collignon rekla o gospodu Cahier- ju nekaj žaljivih besed, je morala hi- šo zapustiti. Navzlic vsem poniznim prošnjam ji gospa Cahier tega žal-jenja njenega moža ni odpustila. Ta dogodek je dal povod za tožbo. G. Col- lignon pravi, da je bila že priznana pevka, ki je na poljskem gledališču pela prve partije, ko se je seznanila z gospo Cahier. Le-ta jo je nagovarja- la, naj se pri njej izvežba in obljui- bila, da bo zanj ves ta čas skrbela, češ, da bo potem g. Collignon lahko dobila engagement z najmanj 600 K na mesec. Samo vsled teh obljub je g. Collignon pustila svoj engage- ment, ki ga je imela in se šla h gospe Cahier učiti. Na Norveškem sta jo gospa in gospod družabno zapostav- ljala in jo naposled poslala nazaj na Dunaj, češ, naj tam na nju počaka. Razen voznega listka sta ji za pot in za življenje na Dunaju dala vsega skupaj 20 K. Obravnava se je prelo- žila, da se zaslišita gospod in gospa Cahier.

Razne stvari.

* **Rodbinska drama.** V vasi Stei- nu na Češkem se je te dni odigrala krvava rodbinska drama. 16letna hčerka ondotnega gostilničarja je maja meseca t. l. povila sinčka. Oče- ta mlade matere je to grozno razje- zilo, ker je imel sam že 10 otrok. Te dni je pa oče speči svoji hčeri in nje- nemu otroku razklal glavo s sekiro, poleg tega pa zadal hčeri še nekaj ran z nožem. Nato je šel k bližnjemu vodnjaku ter se je utopil.

* **Umor na poročni dan.** Sin kmečkega posestnika Ivan Todo- rescu iz Temeresta na Ogrskem je prišel pred mesecem od triletne vo- jaške službe. V domači vasi je imel za ljubico 15letno dekle, s katero se je hotel te dni poročiti. Večer pred poročnim dnevom je pa dekle izgini- lo. Nesrečni ženin je končno zvedel, da je šla njegova nevesta k vdovu Avramu, s katerim je živela že dlje časa v prijateljstvu. Zjutraj je šel varani ženin v stanovanje svojega tekmeča, kjer je ustrelil njega in svojo nevesto. Bila sta takoj oba mrtva.

* **Najstarejši avtomati.** V da- našnjem veku raznoličnih avtomatov je vredno vedeti prvega mojstra, ki je počel delati avtomate. Bil je to mojster Archytas v Tarentu, ki je l. 408. pred Kristusom napravil iz lesa goloba, ki je letal. S tem golobom se je produciral v Rimu. Isti Archytas je sestavil tudi umetnega leva, ki je rjovel kakor živ in skakal dvajset korakov daleč.

* **Dragi poljubi, Cesar Oton IV.** je srečal na sprehodu v Florenci krasno dekle iz odlične rodbine — Berto Bellincioni, prav ko je šla s svojo materjo v cerkev. Krasno de- kle je cesarja tako očarala, da je skočil k nji ter ji ukradel poljub. To »razžaljenje« je moral cesar drago plačati, moral je namreč dekletu po- dariti obširno veleposestvo Casenti- no v Romanji. — Grof Fuleo v Mar- selju je v 11. stoletju je nekemu de- kletu podaril za en poljub vse svoje kmete, ki jih je imel v štirih južno francoskih pokrajinah. — Grof Sar- toviski je našel nekoč konteso Dunin ob robu gozdiča mirno spati. Prebu- dil jo je s poljubom. Brata kontese sta hotela »žalitev« oprati s krvjo, no končno sta se zadovoljila z odškodni- no v znesku 10.000 rubljev, kar od- govarja našim 25.000 K.

* **Umor v Parizu.** Neki Jakob Teusch, 26 let star in dezenter pruske garde, je v Parizu umoril in oropal svojo ljubimko Marijo Bienne. Ta je bila kuharica v neki bolnici. Dasi 10 let starejša kakor Teusch, se je ven- dar vanj zaljubila in dobro skrbela za delomožnega Prusa. Minolo soboto je dobila kuharica 1400 frankov na roko, da nakupi za bolnico različne potrebščine. Od tistega trenutka se niso več videli. Odprli so njeno sta- novanje, a to je bilo v najlepšem re- du, samo kuharice ni bilo tam. Na- posled je policija preiskala posteljo, ki je bila vzorna postelja in je sama našla kuharico umorjeno. Bila je za- davljena in oropana. Policija zdaj išče pruskega morileca, a ker je imel ta več dni časa pobegniti, je najbrž že na kakem varnem kraju.

* **Grozna smrt hribolazca.** Pro- fesor v Iglavi Oskar Mahler se je od- pravil dne 23. oktobra na Visoko Ta- tro. Ko je prišel na vrh Tatra Alja, je hotel še dalje, ker je hotel na vsak način doseči Barangjostornov vrh. Dasi so mu prijatelji svetovali naj to turo opusti, ali naj vsaj vodnika vzame na pot, si ta ni dal ničesar do- povedati in se odpravil na pot. Ko se več dni ni povrnil, je poslal nje- gov oče ekspedicijo na Tatro, ki pa se je vrnila brezuspešno. Šele zadnje dni so našli njegovo truplo v neki koči. Dognalo se je, da je profesor padel s precejšnje višočine ter si zlomil obe nogi. Imel pa je vendar toliko moči, da se je priplazil do bližnje koče. Tu je zaman čakal rešitve. V nekoliko dneh mu je pošel živež in ubogi pro- fesor je moral umreti vsled lakote.

Temelji ameriškega uspevanja.

Z zavistjo gledajo prebivalci sta- rega kontinenta čez »veliko lužo« na Zedinjene države severoameriške, to skupino mnogočno napredujočih, pro- citajočih in bogatih dežel, kjer se zdaj stvarjajo pogoji, da prevzame nova rasa, ameriško pleme, politično gospodarsko prvenstvo nad vsem svetom.

Razvoj Amerike je čudovit, kajti hiter je in velikanski, in marsikdo se vprašuje, iz česa je vse to zraslo, ka- ko je moglo vse to nastati, na kakšnih temeljih sloni ta grandiozna stavba.

Na vsa ta vprašanja je pred ne- kaj dnevi odgovoril odlični pozna- valec ameriških razmer na nekem znanstvenem predavanju na Dunaju in sicer na tako zanimiv način, da ne bo odveč, če rekapituliramo njegove glavne misli.

Štirje so elementi, iz katerih se je razvilo vse to, kar je dalo ameri- škemu plemenu njegov značaj in nje- gove specifične lastnosti, in kar je porodilo razmere, iz katerih rase moč in veljavo zlasti Združenih držav.

Prvi teh elementov je puritani- zem. Znano je, da so prav za prav angleški puritanci obljudili sedanje Združene države. Zapustivši domovi- no, so ponesli seboj svoje stroge na- zore o življenju in o človeških dolž- nostih. Ta vera v pravno čistost, to trdno zaupanje, da je pravost pred- pogoj poštenemu človeškemu napred- ku, ta stroga resnoba, ki karakteri- zuje puritanstvo, ni izumrla. Spre- menilo se je to naziranje pač sčas- ma in se ublažilo, ali puritanski duh vlada še vedno in Američani merijo še dandanes vse pojave življenja s puritanskim merilom. Nič tega ne kaže bolj, kakor boj proti trustom, ki so pač izkoriščevalnega značaja. ki pa imajo tudi svoje dobre strani. Gospo- darsko in politično prvenstvo Ame- rike je v mnogih ozirih odvisno od trustov, ali vzlic temu jim je naj- večji del ameriškega prebivalstva odločno sovražna, ker vidi v njih ne- kaj nenravnega.

Drugi element, ki pospešuje pro- cvitanje Amerike, je pravi demokra- tični duh. Ne tisti laždemokratizem, ki proglašja vsakega žganjarja za dragoceno bitje in žrtev kapitalistič- ne uredbe sedanjega časa, ne tisti la- židemokratizem, ki hoče vse niveli- rati, nego tisti demokratizem, ki al- ni v veri v pravičnost. Ameriški demokratizem pomeni priznavanje popolne enakosti v pravicah in v dol-

žnostih napram državi in človeški družbi. Kako se to praktično izvršu- je, je najlaglje spoznati, na veliki svobodi in toleranci, ki označuje vse ameriške razmere. Lahko se tudi reče: ameriški demokratizem je na- uk, da ne smeš nikomur kratiti nje- govih pravic. Ta nauk se v Ameriki vestno spoštuje, to je v vse življenje vtilo tisto krepko in tisti polet, ki se zreali v vsem delovanju Amerikan- cev. Vsaka vera uživa popolno svo- bodo, vsaka narodnost si lahko snuje cerkve in šole in kar hoče, vsak lahko svobodno zastopa svoje mnenje. Ta demokratizem je vzrok, da se je v Ameriki razvilo javno mnenje, ki je močnejše kakor vsaka vlada.

Tretji element, iz katerega je na- stala gospodarska moč Amerike, je vera v vrednost dela. Amerikanec ne dela samo, da se preživi in morda kaj prihrani za starost, Amerikanec ne vidi v delu samo sredstvo za pridobi- vanje kruha, nego sploh nalogo vsa- kega človeka. Evropejec je ideal: do- bro živeti in nič delati. Amerikancu je ideal: mnogo delati in pametno ži- veti. Tudi to naziranje se je razvilo iz puritanstva in na dlani leži, da mora pleme s takim naziranjem sčas- oma preobvladati vse druge narode.

Cetrti element, ki stvarja moč ameriškega plemena, je kultura. Napačno je misliti, da Amerika nima kulture. Produktivna je Amerika v kulturnem oziru pač le malo. Nima velikih pesnikov, filozofov in filolo- gov, in nima ljudi, ki bi bili razkrili nove resnice. Ali ljudstvo je vendar prožeto moderne kulture. Amerika igra v kulturnem oziru napram Ev- ropi precej tisto vlogo, kakor jo je stari Rim igral napram Grkom. Ko so angleški puritanci zapustili svojo domovino in se preselili v Ameriko, so nesli seboj veliko kulturo svojega naroda. V novi domovini je bilo žen- stvo nositelj kulture. Moški so slu- žili denar, so se posvečali delu, žen- ske pa so razširjale kulturo. Tudi da- našnji Amerikanec povprečno ne štu- dira mnogo časa, a vendar je prožet kulture in ima smisel za kulturo. Kje na svetu se iz prostovoljnih darov ustanavlja toliko šol in znanstvenih zavodov kakor v Ameriki? Nikjer! Amerikanci bi najraje pokupili vse kulturne produkte in vsa kulturna sredstva stare Evrope in jih prenesli v svojo domovino. Zlasti značilno za kulturno žejo Amerikancev so javne knjižnice in časopisi. Vsak kraj ima svojo bogato knjižnico, vrh tega pa izhaja brezštevila časopisov, ki imajo ogromno mnogo odjemalcev. Čitanje je Amerikancu taka potreba, kakor Slovincu pijančevanje. Amerikancu je čitanje razvedrilo in duševni užitek in sredstvo za izpopolnjevanje iz- obrazbe, ki mu zopet olajšuje delo in življenski boj.

To so vodilne ideje uvodoma omenjenega predavanja.

„Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

Za kratek čas.

Oficirski sluga. »Ali je gospod poročnik doma?«

— »Ne, gospod poročnik je v po- stelji.«

— »Tako, ali je gospod poročnik bolan?«

— »Ne, gospod poročnik ima obisk.«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Kuzličeve ulice (nasproti glavni pošti)

znano najboljšje perilo

najcenejši nakup 182

oprem za neveste.

I
K
O

Najboljša ura
sedanjosti:

zlata, srebrna, tala, nikeljasta
in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.

Lastna tovarna
ur v Švic.

Tovarniška varstvena znamka

I
K
O

I
K
O

Resna ženitna ponudba.

Trgovec, mlad, se želi v svrhu takojšnje ženitve seznaniti z gospico, staro od 18 do 23 let. Imeti mora znanosti v gospo- dinjstvu, veselje do trgo- vine ter nekaj premoženja.

Samo resne ponudbe s polnim imenom, natančnim naslovom in sliko je poslati pod šifro „Resnica“ na upr. »Sl. Naroda« do 15. t. m. 242

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog oziroma oče, gospod

Jakob Accetto

posestnik in stavbenik

včeraj v soboto, dne 12. novembra ob 1/11. uri ponoči, v 56. letu starosti po kratki mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Pogreb dragega rajnika bo v ponedeljek, dne 14. novembra ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Tabor št. 3 na pokopališče k sv. Križu. Sv. maše zadušnice se bodo brale v domači fami cerkvi sv. Petra in raznih drugih cerkvah. Blagega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Ljubljana, dne 13. novembra 1910.

Jerica, soproga. — Ferdinand, Avguštin, Viktor, Anton, sinovi. — Angela Šušteršič, soproga. — Angela, hčeri. — Oskar Šušteršič, zet. — Antin Accetto, sinova.

Prvi slovenski pogrebni zavod Josip Turk.

no solo. Do gradnje jedrinskega po- dora je bila šola slovenska, in sicer edina popolnoma slovenska javna

sam dr. Brejce kot predsednik politič- nega društva ter pisal odboru družbe

Slavhar. Občina obsega župnije: Sent- nizar Slovencev je znani rodoljub

jev; Slovenci imajo le enega odbor- nika. Šola je dvorazredna utrkvi-

Beljaka preko Pod- izoliranje Žiljake

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Razvotam menjalnic; zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskontira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1832.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejeno zavezo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.118.121-11 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/2% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnico račun št. 828.405.

Kupujte večerno izdajo „Slovenskega Naroda.“

Usojam si vpljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Največja, najvarnejša slovenska hranilnica

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica šte. 3.

Njen denarni promet znaša koncem leta 1909 518 milijonov K, obstoječe vloge nad 38 milijonov K, a rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Vsaka izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je pri tej hranilnici izključena vsaka špekulacija s tem denarjem.

Vloge se obrestujejo po 4 1/2% brez vsakega odbitka.

Ima vpeljane domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na posestva po 5% obresti in proti odplačilu po najmanj 1/2% na leto.

Leta 1873. ustanovljena delniška družba

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekture in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbena in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji.

Telefon šte. 16.

Priporoča se za stavbena dela vsake vrste.

163

Telefon šte. 16.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov poštstva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevaža poštstvo v novih patentovanih poštstvenih vozeh na .vse kraje, tudi v inozemstvo. .v.

Spedicijsko podjetje

Bavarski dvor JOS. ŠKERLJ v Ljubljani Bavarski dvor
Ustanovljeno leta 1908 Ustanovljeno leta 1908

Sprejema na zalogo razno blago, poštstvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopan v vseh večjih mestih. Moj zastopnik na Dunaju je Karl Lawl, spediter, Dunaj I., Schulhof šte. 6.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

priporoča

Stritarjeva ulica šte. 2.

priporoča

promese na ogrske premijske srečke cele à K 50.— Zrebanje 15. novembra gl. dobiček K 240.000

promese na 3% zemelj. kred. srečke à K 5'50, Zrebanje 16. novembra, glavni dobiček K 90.000

promese na ogrske hipotekne srečke à K 5'—, Zrebanje 15. novembra, glavni dobiček K 40.000

Tri promese skupaj samo K 25.—

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2%

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovenski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovenski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-skozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gnotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop bank „SLAVIJE“ v Ljubljani.